

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 5Csp/73/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7623202778
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Hiščáková
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2023:7623202778.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves v spore žalobcu BENCONT COLLECTION, a. s., Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou KOVAL & spol. s.r.o., so sídlom Komenského 3, Banská Bystrica, IČO: 36 648 892, proti žalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, C. B., v konaní o zaplatenie 994,36 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalobu **z a m i e t a** .
- II. Žiadna zo strán sporu **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 18.5.2023 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie dlžnej istiny v sume 994,36 Eur, dlžných úrokov vo výške 814,35 Eur, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 994,36 Eur od 26.11.2013 do zaplatenia a k náhrade trov konania.

2. V žalobe žalobca uviedol, že dňa 13.6.2017 uzavrela Poštová banka, a.s, so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava ako postupca a spoločnosť BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej žalobca nadobudol pohľadávku zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 1372027343 spolu s jej príslušenstvom. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 18.7.2013 Zmluvu o splátkovom úvere č. 1372027343, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 1.000 Eur žalovanej. Žalovaná sa zaviazala vrátiť peňažné prostriedky v dohodnutej lehote, ako aj zaplatiť dohodnuté úroky. Právny predchodca žalobcu žalovanej dňa 18.7.2013 poskytol prevodom na účet finančné prostriedky vo výške 1.000 Eur. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná svoje zmluvné povinnosti riadne a včas nespĺnila, právny predchodca žalobcu po predchádzajúcej výzve, vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 9.6.2014. Výzva na úhradu dlžnej sumy je aj písomnou výzvou banky. Medzi žalobcom a žalovanou bolo dňa 14.8.2014 dojednané Uznanie dlhu, súčasťou ktorého je vyhlásenie žalovanej, ktorá svoj záväzok voči veriteľovi v celom rozsahu uznala čo do jeho výšky, ako aj do právneho dôvodu. V zmysle Obchodných podmienok, ak sa úver stane predčasne splatným, žalobca je naďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v Zmluve. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania. Celková čiastka spojená s úverom (suma, ktorú má žalovaná zaplatiť) predstavuje sumu vo výške 1903,38 Eur, z toho suma poskytnutej istiny (výška úveru) predstavuje sumu vo výške 1000 Eur, z ktorej žalovaná uhradila sumu 5.64 Eur a suma zmluvných úrokov vo výške 903,38 Eur, z ktorej žalovaná uhradila sumu 89,03 Eur.

3. Tunajší súd vydal v zmysle návrhu žalobcu dňa 2.6.2023 platobný rozkaz, ktorý však z dôvodu nemožnosti jeho doručenia žalovanej do vlastných rúk uznesením zo dňa 25.7.2023 v zmysle ustanovenia § 266 ods. 3 Zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej iba ako „CSP“) zrušil.

4. Napriek šetreniu sa súdu nepodarilo zistiť adresu skutočného pobytu žalovanej. Na adrese uvedenej žalobcom C. XXX/XX, C. B., ktorá je zároveň aj adresou trvalého pobytu žalovanej, bolo doručenie bezúspešné z dôvodu, že žalovaná je na tejto adrese neznáma. Šetrením polície na uvedenej adrese bolo zistené, že žalovaná na tejto adrese nezdržiava už dlhšiu dobu a iný kontakt na žalovanú sa vykonanou previerkou nepodarilo zistiť. Žiadne relevantné informácie ani kontakt na žalovanú sa súdu nepodarilo zistiť, a to ani lustráciou žalovanej v evidencii Sociálnej poisťovne, či Zboru väzenskej a justičnej stráže SR. V Registri obyvateľov Slovenskej republiky žalovaná nemá hlásený žiaden prechodný pobyt, ani pobyt v zahraničí. Z uvedených dôvodov súd doručoval žalovanej žalobu spolu s prílohami, výzvou na vyjadrenie a poučením prostredníctvom oznamu o doručení na úradnej tabuli súdu aj webovej stránke postupom podľa § 116 CSP. Na doručenie týchto písomností sa vzťahuje zákonná fikcia ich doručenia. K žalobnému návrhu sa žalovaná nijako nevyjadrila a nepoužila žiaden prostriedok procesnej obrany.

5. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie na 12.12.2023, na ktoré predvolal strany sporu resp. ich zástupcov. Predvolanie bolo žalovanej v zmysle CSP zaslané na adresu jej trvalého pobytu. Zásielka bola súdu vrátená späť z dôvodu, že žalovaná je na tejto adrese neznáma, v dôsledku čoho sa predvolanie považuje za doručené. Žalovaná sa na pojednávanie bez ospravedlnenia nedostavila. Žalobca a jeho právny zástupca sa na pojednávanie tiež nedostavili, svoju neúčast' však vopred písomne ospravedlnili v súlade so zásadou hospodárnosti konania. Na základe uvedeného súd podľa § 180 CSP pojednával a aj rozhodol v neprítomnosti strán sporu.

6. Na základe výzvy súdu zo dňa 9.11.2023 žalobca pred pojednávaním uviedol, že jeho predchodca vyzval žalovanú na plnenie pred zosplatnením úveru, o čom predložil výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka predchádzajúcu zosplatneniu úveru spolu s podacím hárkom preukazujúcim jej odoslanie žalovanej. K bonite žalovanej žalobca uviedol, že jeho predchodca si splnil povinnosť vymedzenú v ustanovení § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v čase uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere. Žalobkyňou deklarovaný príjem zo zamestnania banka overila z externého nezávislého zdroja a akceptovala príjem žiadateľky zo zamestnania vo výške 500 Eur. V rámci posudzovania mala banka k dispozícii kompletne informácie o úverových záväzkoch žiadateľky (výdavky) zo Spoločného registra bankových informácií. Žiadateľka si uvádzala rodinný stav slobodná a 0 vyživovaných detí. Finančná analýza platná v tom čase bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 1000 Eur na 6 rokov s mesačnou splátkou 28 Eur. Výpis zo Spoločného registra bankových informácií a Sociálnej poisťovne žalobca súčasne predložil. Právny predchodca žalobcu sa voči žalovanej správal pri skúmaní bonity štandardne (rovnako ako voči iným klientom v danom čase), keď banka preverovala príjem a finančnú situáciu prostredníctvom úverového registra (SRBI) a Sociálnej poisťovne.

7. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, a to Zmluvou o postúpení pohľadávky, Oznámením postupcu o postúpení pohľadávky, Zmluvou o úvere, Obchodnými podmienkami pre úver, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Aktuálnym stavom úveru k 7.6.2017, výzvou na splatenie dlžnej časti úveru, výzvou na úhradu dlžnej sumy, výzvou na zaplatenie - predžalobnou výzvou, podacím hárkom, doručenkou, Uznaním dlhu, reportom zo Sociálnej poisťovne, lustráciou zo Spoločného registra bankových informácií a tiež s výsledkom výpočtu RPMN, na základe čoho zistil nasledovné:

8. Predchodca žalobcu Poštová banka, a.s., Bratislava ako veriteľ uzatvorila so žalovanou ako dlžníkom dňa 18.7.2013 Zmluvou o úvere č. 1372027343, na základe ktorej predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 1.000 Eur. Z článku 2 je zrejme, že žalovaná pri žiadosti o úver označila žiadosť o základný súbor poistenia. V článku 3 Zmluvy sú uvedené základné údaje týkajúce sa tohto úveru a to

- výška úveru 1.000 Eur,
- počet mesačných splátok 72
- výška mesačnej splátky vrátane poistenia 30,62 Eur,
- úroková sadzba 25,50 % ročne,

- dátum prvej mesačnej platby do 20.8.2013
- RPMN banky 28,70 %
- priemerná RPMN 26,38 %
- celková výška nákladov 903,38 Eur
- dátum každej ďalšej platby k 20. dňu v mesiaci
- dátum konečnej splatnosti úveru 20.7.2019.

Podľa bodu 3.5 Zmluvy, právne vzťahy neupravené Zmluvou o úvere sa rodia Obchodnými podmienkami, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Sadzobníkom poplatkov, Oznámením o úrokových sadzbách, príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. (ZoSÚ).

8. Podľa predloženej listiny Aktuálny stav úveru ku dňu 7.6.2017, predchodca žalobcu poskytol žalovanej dňa 19.3.2013 úver vo výške 1.000 Eur. Posledná splátka pred zosplatením úveru bola žalovanou uhradená dňa 25.11.2013. K zosplateniu úveru došlo v mesiaci jún 2014. Po zosplatení úveru zo strany žalovanej neboli uhrádzané žiadne splátky.

9. Upozornením - Výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 21.5.2014 adresovanou žalovanej, bola žalovaná predchodcom žalobcu upozornená, že ku dňu 21.5.2014 je pohľadávka banky vyplývajúca zo Zmluvy o úvere č. 1372027343 zo dňa 18.7.2013, viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 231,77 Eur a bola vyzvaná na úhradu tejto sumy do 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Zároveň bola žalovaná upozornená na to, že ak nedôjde k úhrade uvedenej sumy, banka je oprávnená vyhlásiť úver predčasne splatným a žiadať úhradu celej úverovej pohľadávky. Uvedená výzva bola žalovanej adresovaná na adresu jej pobytu uvedenú v zmluve, o čom svedčí podací hárok č. EPH002452144 zo dňa 22.5.2014.

10. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 9.6.2014, predchodca žalobcu z dôvodu podstatného porušenia Zmluvy o úvere č. 1372027343 zo dňa 18.7.2013 žalovanou, vyhlásil svoju pohľadávku predčasne splatnou v celom rozsahu ku dňu 9.6.2014 a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy 1.184,71 Eur pozostávajúcej z dlžnej istiny 994,36 Eur, úroku 161,03 Eur, poplatku za upomienky 29,32 Eur, v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Výzva bola žalovanej doručovaná na adresu je pobytu doporučenou zásielkou určenou do vlastných rúk a bola jej doručená dňa 17.6.2014.

11. Dňa 14.8.2014 bola žalovanou ako dlžníkom podpísaná listina Uznanie dlhu, podľa ktorej žalovaná uznala svoj dlh voči Poštovej banke, a.s., vyplývajúci zo Zmluvy o úvere č. 1372027343 vo výške 1.219,05 Eur, ktorý sa stal splatným dňa 9.6.2014. Uznanie dlhu zároveň obsahuje prehlásenie žalovanej, že si je vedomá, že okrem uznaného dlhu je povinná banke uhradiť aj zmluvné úroky z istiny vo výške 25,50 % ročne a úroky z omeškania z istiny vo výške 5,25 % ročne odo dňa po dni uznania dlhu do zaplatenia.

12. Dňa 13.6.2017 bola medzi postupcom Poštovou bankou, a.s., Bratislava a postupníkom žalobcom v tomto konaní uzatvorená Zmluva o postúpení pohľadávok č. III/2017, predmetom ktorej bolo postúpenie pohľadávok špecifikovaných v Prílohe č. 1, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanej oznámené listom Oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 19.6.2017, ktorý bol žalovanej odoslaný na adresu C. B., C. XXX/XX dňa 19.6.2017.

13. Výzvou na zaplatenie – predžalobná výzva zo dňa 4.11.2022 žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy 3.752,30 Eur, v lehote do 5 dní odo dňa doručenia výzvy.

14. Podľa kalkulačky na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov umiestnenej v súdnom registri hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov pri zadaní parametrov uvedenej zmluvy, a to dátum pôžičky: 19.7.2013, výška pôžičky: 1.000 Eur, periodicita splátok: mesačne, počet splátok: 72, výška splátky: 30,62 Eur, dátum prvej splátky: 20.8.2013, deň splátky: 20 a dodatočnom náklade: 0 Eur, predstavuje RPMN hodnotu 35,47 % s celkovou čiastkou na splatenie tohto úveru v sume 2.204,64 Eur.

15. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany,

ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1, 2, 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

19. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

21. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

22. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

23. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej aj iba ako „ZoSÚ“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

24. Podľa § 11 ods. 1 písm. b), d) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) alebo v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

25. Podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ, ak veriteľ postúpi práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu vrátane vzájomného započítania pohľadávok, postupuje sa podľa Občianskeho zákonníka.

26. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,

b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

27. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

28. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že medzi predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzatvorená úverová zmluva, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver. Úverová zmluva uzatvorená medzi predchodcom žalobcu a žalovanou je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, ale aj ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že ide o formulovanú zmluvu pripravenú vopred predchodcom žalobcu, ktorý pri uzatvorení zmluvy konal v rámci predmetu svojej činnosti. Žalovaná pri uzatvorení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej resp. inej podnikateľskej činnosti, zmluvu uzatvorila ako fyzická osoba. Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"), čo je zrejmé aj v danej veci.

29. Pôvodný veriteľ žalovanej Poštová banka, a.s., na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 13.6.2017 postúpila pohľadávku voči žalovanej žalobcovi. Vzhľadom k tomu sa súd v prvom rade zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, teda otázkou, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi pôvodným veriteľom žalovanej a žalobcom. Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (navrhovateľ) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaný) a účastník na opačnej procesnej strane (odporca) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitimovaný) (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. 11. 2011, č. k. III. ÚS 517/2011-9). Z uvedenej definície vecnej legitímácie je zrejmé, že stranou sporu môže byť ktorákoľvek fyzická, či právnická osoba, ktorá podá žalobu resp. voči ktorej je žaloba podaná. Uvedené však neznamená, že táto strana sporu je aj v konaní vecne legitimovaná t.j. že je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia resp. hmotnoprávnej povinnosti. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je pritom rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy to, či účastníkom objektívne je alebo nie je.

30. Otázkou vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej je súd povinný skúmať „ex offa“. Ide o zákonnú povinnosť súdov v každom štádiu konania. Uvedené je zrejmé napr. z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/205/2009 zo dňa 29.6.2010, podľa ktorého „skúmanie otázky aktívnej vecnej legitímácie odvolacím súdom vyplynulo jednak z povahy sporového civilného súdneho konania, v ktorom súd skúma, či je žalobca nositeľom tvrdeného práva na určité plnenie voči označenému žalovanému“. Taktiež Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach uvádza „Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, pričom súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta, kde zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby.“ (nález Ústavného súdu SR zo 16. decembra 2014, sp. zn. III. ÚS 266/2014-27).

31. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 4Cdo/162/2020 zo dňa 27.10.2021 (zverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 2/2022) uvádza „V sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitimitáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa.“

32. Pôvodný veriteľ, ktorý poskytol úver žalovanej je bankou. Z uvedeného dôvodu je potrebné na danú vec okrem ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka aplikovať aj ustanovenie § 92 ods. 8 bankového zákona. Uvedené ustanovenie upravuje špeciálne podmienky (okrem všeobecných podmienok postúpenia pohľadávky v Občianskom zákonníku), kedy môže dôjsť k postúpeniu pohľadávky bankou. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práva klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon.

33. Pre platné postúpenie pohľadávky bankou sa vyžaduje v zmysle vyššie uvedených ustanovení kumulatívne splnenie týchto podmienok:

- existencia splatnej pohľadávky,
- písomná výzva banky,
- následné nepretržité viac ako 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením jeho záväzku voči banke.

34. Z dokazovania je zrejmé, že oprávnenie predchodcu žalobcu vyhlásiť okamžitú splatnosť poskytnutého úveru vyplývalo z Obchodných podmienok predchodcu žalobcu. Zo strany žalobcu bola predložená písomná Výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 21.5.2014, ktorou bola žalovaná vyzvaná k úhrade dlžnej sumy 231,77 Eur s upozornením, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy v určenej lehote, banka je oprávnená vyhlásiť úver predčasne splatným. Žalobca predložil tiež Výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 9.6.2014, v ktorej bolo oznámené žalovanej, že dlh z predmetnej úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu a zároveň bola vyzvaná k úhrade celkového dlhu vo výške 1.184,71 Eur.

35. Pokiaľ sa týka doručovania uvedených listín, žalobcom bol predložený len dôkaz o doručení Výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 9.6.2014 žalovanej do vlastných rúk, o čom predložil žalobca doručenkou, na ktorej žalovaná podpisom potvrdila prevzatie zásielky dňa 17.6.2014. Ako dôkaz o doručení Výzvy na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 21.5.2014 žalovanej žalobca predložil len podací hárok EPH002452144 zo dňa 22.5.2014.

36. V súvislosti s doručovaním uvedených listín súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15.12.2020, sp. zn. 5Cdo/36/2020, podľa ktorého je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť - ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť do jej dispozičnej sféry). Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t.j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie.

37. V prípade sporu o doručenie písomnosti dôkazné bremeno o doručení zaťažuje odosielateľa (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15.12.2020, sp. zn. 5Cdo/36/2020). Pokiaľ žalobca nepredložil dôkaz o tom, že žalovaná mala možnosť oboznámiť sa s obsahom Výzvy na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 21.5.2014, nemohli nastať účinky zosplatenia úveru. Len vyhotovenie listiny, v ktorej veriteľ prejaví svoju vôľu na úhradu dlžnej časti úveru zo strany dlžníka, nepostačuje na vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru, keďže uvedené nepreukazuje, že sa tento úkon dostal do dispozície dlžníka. Poukazujúc na uvedené má súd za to, že žalobca nepreukázal a teda neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie skutočnosti, že žalovanej bola bankou doručená Výzva na

splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 21.5.2014 a ani nepreukázal, že táto výzva sa dostala do dispozičnej sféry žalovanej.

38. V súvislosti so záverom, že len predloženie podacieho hárku o odoslaní zásielky nepostačuje na preukázanie doručenia listiny adresátovi, súd poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach napr. sp. zn. 9CoCsp/79/2021 zo dňa 23.11.2022, sp. zn. 3CoCsp/90/2021 z 24.11.2022, sp. zn. 6CoCsp/97/2021 zo dňa 28.06.2022.

39. Pre platné zosplatenie celého úveru sa vyžaduje doručenie oboch vyššie uvedených písomností t.j. výzvy na splatenie dlžnej časti úveru s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Zo strany žalobcu nebolo v konaní preukázanie doručenie výzvy zo dňa 21.5.2014 žalovanej. Preto zosplatenie celého dlhu žalovanej pre nedodržanie podmienok v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, pričom na absolútnu neplatnosť, musí prihladnúť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti.

40. Vzhľadom na uvedené má súd za to, že zo strany banky nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky voči žalovanej zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1372027343 zo dňa 18.7.2013. Pokiaľ totiž banka postúpila dňa 13.6.2017 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu žalobcovi, postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nedošlo k účinnému zosplateniu celého dlhu, a preto banka nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. K uvedenému je potrebné dodať, že konečná splatnosť úveru mala nastať až 20.7.2019.

41. Súd opätovne poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, podľa ktorého ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Je potrebné si uvedomiť, že oznámením postúpenia pohľadávky, ktoré je adresované dlžníkovi, dochádza v prvom rade k tomu, že postupca vyvolá zmenu osoby oprávnenej prijať plnenie, a zároveň berie na seba riziko vyplývajúce z toho, že i v prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky splní dlžník dlh tretej osobe (postupníkovi). Samotným postúpením pohľadávky však nedochádza k inej zmene záväzku než v osobe veriteľa a v prípade, že zmluva bola neplatná, dochádza k tomu, že k veriteľovi pristupuje ďalšia osoba oprávnená prijať plnenie s účinkami i pre pôvodného veriteľa.

42. V prípade nesplnenia zákonom stanovených predpokladov pre postúpenie bankovej pohľadávky na nebankový subjekt ide o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka zakázané (vylúčené). Ide teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného vyplýva, že predchodca žalobcu nemohol postúpiť žalobcovi takzvaný „živý úver“ (nesplatnú pohľadávku) zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy.

43. Podmienka, že postúpiť možno len splatnú pohľadávku vyplýva aj z ustanovenia § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa prechodných ustanovení § 25g zákona č. 129/2010 Z.z. účinnom od 23.12.2015 sa ustanoveniami tohto zákona spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Poukazujúc aj na uvedené ustanovenia bolo nevyhnutné v konaní preukázať splnenie podmienok zosplatenia záväzku žalovanej v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

44. Žalobca v tomto konaní nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu, t.j. nepreukázal, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia v právnom vzťahu, z ktorého odvodzuje žalobou uplatnený nárok a to titulom platného postúpenia mu pohľadávky. Súd preto žalobu pre nedostatok vecnej legitímácie žalobcu zamietol.

45. K uznaniu dlhu, ktorý žalovaná podpísala dňa 14.8.2014 a ktorým uznala svoj dlh voči veriteľovi Poštovej banke a.s., vyplývajúci zo Zmluvy o úvere č. 1372027343 vo výške 1.219,05 Eur súd uvádza, že ide o jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi, ktorý zakladá vyvrátenú právnu domnienku, že v čase uznania dlh existoval. V prípade sporu veriteľ nemusí dokazovať, že v čase uznania dlh existoval, ani jeho výšku. Tento právny úkon okrem všeobecných náležitostí pre právne úkony (§ 34 a nasl.) musí mať písomnú formu, musí byť z neho zrejмый dôvod (kauza) vzniku pohľadávky,

musí v ňom byť presne určená výška pohľadávky a napokon musí obsahovať aj prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť. Uznaním dlhu však nevzniká nový záväzok.

46. Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co/109/2018 zo dňa 18.12.2018, žalobca ako veriteľ dosiahol uzavretie dohody o uznaní dlhu a dohody o uzavretí splátkového kalendára v dôsledku použitia nekalej obchodnej praktiky spočívajúcej v tom, že právny úkon, obsahom ktorého bolo uznanie dlhu, bol súčasťou predtlačenej formulára, do ktorého sa doplnili len údaje o žalovanom. Žalobca však počas konania nepreukázal (na ňom bolo dôkazné bremeno), že žalovanému ako priemernému spotrebiteľovi boli akokoľvek vysvetlené, v súlade s požiadavkou odbornej starostlivosti, následky uznania dlhu najmä s ohľadom na jeho premlčanie, resp. dĺžky premlčacej doby. Následne žalovaný bez toho, aby mu boli vysvetlené následky uznania záväzku, dohody podpísal (došlo k narušeniu ekonomického správania sa priemerného spotrebiteľa). Ak by bol žalobca žalovanému vysvetlil následky uznania záväzku (10- ročná premlčacia lehota), bolo by nelogické, že by žalovaný s takýmto poznatkom dohodu o uznaní záväzku podpísal. Takémuto konaniu nemožno priznať ochranu. (z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Cdo/166/2021 zo dňa 24.05.2023).

47. V danom prípade žalovaná ako dlžníka má postavenie spotrebiteľa, jedná sa o slabšiu stranu sporu. Text uznania dlhu bol vopred pripravený predchodcom žalobcu, žalovaná ho nemala možnosť ovplyvniť a uznanie dlhu len podpísala. Zo strany žalobcu nebolo preukázané, aby žalovaná bola poučená o následkoch podpísania uznania dlhu pokiaľ sa týka premlčania. Naopak, z úradnej činnosti súdu je mu známe, že text uznania dlhu bol doručený spolu s textom, podľa ktorého, ak dlžník nie je schopný uhradiť dlh naraz, je možné dohodnúť sa na postupnom splácaní dlhu, avšak za podmienky, že podpíše text už pripraveného uznania dlhu. Takýto postup veriteľa sa skutočne javí ako nekalá obchodná praktika (§ 7 ods.2 zákona č. 250/2007 Z.z.), ktorou si veriteľ zabezpečil podpísanie uznania dlhu, pričom nekonal s odbornou starostlivosťou, pretože žalovanej ako priemernému spotrebiteľovi neboli vysvetlené následky podpísania uznania dlhu. Okrem uvedeného poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti a to neplatnosť predčasného zosplatnenia pohľadávky voči žalovanej je nepochybné, že dlh žalovanej v čase podpísania uznania dlhu, v ňom uvedenej výške neexistoval.

48. Súd sa zaoberal aj tým, či dlh žalovanej voči predchodcovi žalobcu v čase uznania dlhu existoval vo výške v ňom uvedenej a preskúmal predmetnú úverovú zmluvu, či táto vyhovuje náležitostiam tak ako ich určuje zákon o spotrebiteľských úveroch platný v čase uzatvorenia zmluvy. Jedným z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa v úverovej zmluve je údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, pretože uvedený údaj zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť. Ročná percentuálna miera nákladov je indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Musí zohľadňovať nielen úrok úveru, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Poplatky spojené s úverom môžu byť jednorazové, ktoré sa zvyčajne platia na začiatku zmluvného vzťahu t.j. poplatok za poskytnutie úveru, administratívny poplatok a pod. a pravidelné, ktoré sa platia spolu so splátkou úveru napr. poplatok za poistenie, ak je poistenie nevyhnutnou súčasťou úveru.

49. V predmetnej zmluve o úvere je uvedená ročná percentuálna miera nákladov 28,70 % a celková výška nákladov predstavuje podľa zmluvy sumu 903,38 Eur. Prepočtom výšky mesačnej splátky uvedenej v zmluve vo výške 30,62 Eur (splátka vrátane poplatku poistenia) počtom splátok 72 je zrejme, že žalovaná by za úver uhradila sumu 2.204,64 Eur. Z uvedeného je nepochybné, že v úverovej zmluve nie je uvedená celková výška nákladov, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v správnej výške (tá v skutočnosti predstavuje sumu 1.204,64 Eur – rozdiel medzi sumou 2.204,64 Eur a sumou úveru 1.000 Eur).

50. Podľa výpočtu na kalkulačke na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov umiestnenej v súdnom registri hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov pri zadaní parametrov uvedenej zmluvy s počtom splátok 72 a výškou splátky 30,62 Eur predstavuje hodnotu 35,47 % s celkovou čiastkou na splatenie tohto úveru v sume 2.204,64 Eur. Je zrejme, že rozdiel medzi celkovými nákladmi v zmysle údajov v zmluve a nákladmi vypočítanými podľa výšky splátok a počtu splátok predstavujú splátky poistného. Výška splátok poistného do výpočtu celkových nákladov a výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov zahrnutá nebola. Poplatok za poistenie úveru bola pritom žalovaná podľa zmluvy povinná uhrádzať počas celého trvania úverového vzťahu a súd z dokazovania má za to, že v danom prípade platenie poistného sa stalo nevyhnutnou súčasťou úveru potom, čo došlo medzi predchodcom žalobcu a žalovanou k dohode o poistení úveru. Vzhľadom k tomu poistné malo byť zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov. Žalovaná v zmluve, ktorá bola formulovaná a vopred pripravená

predchodcom žalobcu, nemala možnosť vyznačenia skutočnosti, že nežiada poistenie schopnosti úver splácať. Mohla vyznačiť len to, či žiada základný súbor poistenia alebo komplexný súbor poistenia.

51. Z uvedených dôvodov má súd za to, že ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka úveru resp. celková výška nákladov uvedené v zmluve o úvere, sú uvedené nesprávne, v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa. Keďže tieto údaje nie sú v zmluve uvedené správne súd konštatuje, že v zmluve absentujú náležitosti úverovej zmluvy podľa zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy. Preto podľa § 11 ods. 1 uvedeného zákona platí, že žalovanej poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Aj vzhľadom na uvedené je potrebné uznanie dlhu podpísané žalovanou považovať za neplatný právny úkon poukazujúc na ustanovenie § 37 Občianskeho zákonníka. V čase uznania dlhu, dlh žalovanej vo výške v ňom uvedený neexistoval vzhľadom na to, že žalovanej poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov.

52. Podľa ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka, ktorý je účinný od 5.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť. Preto sa súd zaoberal aj tým, či nárok žalobcu nie je premlčaný. Podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

53. Zo strany banky nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky voči žalovanému zo zmluvy o úvere. Konečná splatnosť úveru mala nastať dňa 20.7.2019. Premlčacia doba vo vzťahu k celému dlhu tak začala plynúť dňa 21.7.2019 t.j. deň po konečnej splatnosti úveru a uplynula po uplynutí 3-ročnej všeobecnej lehoty dňa 21.7.2022. Preto pokiaľ žalobca podal na súde žalobu až dňa 18.5.2023, urobil tak v čase, keď právo bolo už premlčané.

54. Na základe vyššie uvedených dôvodov súd žalobu zamietol.

55. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

56. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

57. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

58. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 s použitím § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalobu súd zamietol, teda žalovaná bola v konaní úspešná. Žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila a v konaní jej ani žiadne trovy zjavne nevznikli, preto jej súd poukazujúc aj na článok 17 základných princípov Civilného sporového poriadku nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v troch vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 Civilného sporového poriadku)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 Civilného sporového poriadku)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
  - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
  - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
  - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku).